

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011587
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319011587.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.05.2020 č. k. 31T/148/2019-352, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.02.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.05.2020 č. k. 31T/148/2019-352 bol obžalovaný Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt W., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 15.06.2018 v čase okolo 21.30 hod. v W. na I. ulici na parkovisku za domom č. XXX/XX viedol ako vodič motorové vozidlo Porsche Cayenne, EČ: GA-875CS, ako začal cúvať mu spoza parkujúcich vozidiel z pravej strany vstúpila a následne spadla do jazdnej dráhy chodkyňa Ing. B. C., nar. XX.XX.XXXX, následkom čoho pravým zadným kolesom vozidla vyšiel na telo ležiacej chodkyne, ktorá podľa prvotnej lekárskej správy utrpela ľahké zranenia, následne bola prevezená a hospitalizovaná v nemocnici s poliklinikou v Galante, kde na následky zranení dňa XX.XX.XXXX zomrela.

Za tento skutok uložil okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/49/2019 zo dňa 06.08.2019, právoplatný toho dňa, rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/12/2019 zo dňa 21.08.2019, právoplatný toho dňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd poškodeného - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 937 874, sídlo Panónska cesta 2, Bratislava, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 352-354 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že v odpise registra trestov má obžalovaný 8 záznamov počínajúc rokom 1996, všetky v závažnosti prečinu, prevažne za krádeže, za čo mu bol viac krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktoré nie sú zahladené. Vo výpise ústrednej evidencie priestupkov MV SR má záznamy za 18 priestupkov z oblasti cestnej premávky, za ktoré mu bola uložená pokuta až do 400 Eur, a 1 priestupok proti majetku. Podľa správy o povesti mesta W. nie je bližšie hodnotený. Podľa hodnotenia z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 15.08.2019 nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/27/2018 zo dňa 13.02.2019 ako aj rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/12/2019 zo dňa 21.08.2019, preto mu uložil súhrnný trest pri zrušení výrokov o treste v uvedených rozhodnutiach, resp. konaniach.

Okresný súd pri rozhodovaní o výške trestu uviedol, že mohol obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie 5 prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 TZ, a to od 3 mesiacov do 3 rokov. U obžalovaného zistil 1 pohľadujúcu - priznal sa k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval, a 2 priťažujúce okolnosti - spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 1 rok a 4 mesiace. Čo sa týka druhu trestu, okresný súd uviedol, že nemohol uložiť trest miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom v trvaní 3 rokov nepodmienečne, čiže ho ani nemal kam zvyšovať. Keďže ale k spáchaniu trestného činu došlo v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu okresný súd i trest zákazu činnosti. O náhrade škody poškodených rozhodol tak, že odkázal poškodeného Všeobecnú zdravotnú poisťovňu na civilný proces. Nakoľko bol obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/6/2015, ktorý vykonal dňa 29.02.2016) okresný súd ho zaradil na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2020 (č. I. 350 spisu) odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste (treste zákazu činnosti), ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu (č. I. 359-361 spisu). Prokurátor si ponechal lehotu na odvolanie, avšak v zákonnej lehote podal odvolanie (č. I. 355 spisu), ktoré následne odôvodnil (č. I. 362-364 spisu).

Obžalovaný vo svojom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že v priebehu vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by svojim konaním porušil pravidlá cestnej premávky z ktorého dôvodu by mu mal byť uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Ak by sa takéhoto konania dopustil, má za to, že by ho súd uznal vinným nie podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ale podľa § 149 ods. 1, ods. 2. a) s poukazom na § 138 písm. h), teda závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Nakoľko pravidlá cestnej premávky svojim konaním neporušil a svoje povinnosti uložené podľa zákona o cestnej premávke si splnil má za to, že trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel je nedôvodný a neprimerane prísny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke a vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor vo svojom odvolaní uviedol, že s rozsudkom Okresného súdu Galanta a s jeho právnymi úvahami o dôvodoch uloženia trestu sa nestotožňuje a rozsudok vo výroku o treste považuje vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní za nezákonný čo do dôvodov uloženia

neprimerane mierneho (v rozpore s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona) trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Z vyššie uvedených skutočností nevyplýva spoľahlivý a preskúmateľný záver o zákonnosti uloženého trestu. Uviedol ďalej, že za predpokladu, že zrejma náchylnosť obvineného k porušovaniu predpisov o pravidlách cestnej premávky je prejavom jeho nedisciplinovanosti ako vodiča a jeho bezohľadnosti voči užívateľom ciest so slabšími vozidlami, nemožno dôvodne urobiť záver, že na dosiahnutie zákonom ustanoveného účelu trestu postačí len výkon trestu zákazu vedenia motorového vozidla spolu len s hrozbou výkonu trestu odňatia slobody (R 19/1973). Prokurátor poukázal na to, že z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný Z. Y. bol doposiaľ 20 krát prejednávaný v priestupkovom konaní, v rámci ktorých priestupkových prejednaní bol 19 krát uznaný za vinného zo spáchania priestupku, v 17-tich prípadoch (od júla roku 2015) za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Zdôrazňuje, že posledného takého priestupku sa dopustil dňa 25.09.2018 (ako aj ďalších dvoch zo dňa 20.09.2018 a zo dňa 05.07.2018), t. j. dokonca po skutku, za ktorý bol v tomto konaní trestne stíhaný. Samozrejme výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je datovaný od roku 2015, pričom je však zrejmé, že priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa obžalovaný dopúšťal už aj predtým. Zároveň prokurátor upriamuje pozornosť aj na to, že v jeho prípade sa nejednalo o menej závažné priestupky, ale o priestupky, ktorých závažnosť bola podstatne vyššia, čo je odzrkadlené aj v sankcii, ktorá mu bola za tieto priestupky uložená (priestupok zo dňa 25.09.2018 - dopravná nehoda, respektíve aj priestupok zo dňa 03.07.2015). Je teda podľa názoru prokurátora zrejmé, že sa jedná o osobu, ktorá absolútne nerešpektuje všeobecne záväzné právne predpisy v oblasti cestnej premávky a dokonca aj po skutku zo dňa 15.06.2018, ktorý skutok mal fatálne následky, o ktorých fatálnych následkoch (smrti poškodenej) mal Z. Y. subjektívnu vedomosť, čo vyplýva zo zápisnice o jeho výsluchu v procesnom postavení svedka zo dňa 16.07.2018. Aj napriek tejto skutočnosti sa Z. Y. opakovane dopustil aj závažných priestupkov na úseku cestnej premávky.

V kontexte vyššie uvedených úvah má prokurátor za to, že nezákonnosťou zo strany okresného súdu pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu obžalovanému Z. Y. je predovšetkým tá skutočnosť, že okresný súd konštatujúc prevahu priťažujúcich okolností, a teda aplikujúc ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, toto nepoužil pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, kedy správne mal byť (ak teda súd chcel ukladať trest zákazu činnosti hoc na dolnej hranici) uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu minimálne na 4 roky. Má za to, že aplikácia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v spojení s ustanovením § 38 odsek 2 a v konkrétnom prípade aj odsek 4 Trestného zákona sa nevzťahuje „len“ na trest odňatia slobody, ale tiež na iné tresty, čo vyplýva aj z dikcie citovaného zákonného ustanovenia, osobitne § 38 odsek 2, odsek 8 Trestného zákona. Na vyššie uvedenú okolnosť (§ 38 odsek 4 Trestného zákona) súd pri ukladaní trestu neprihliadol v dostatočnej miere, najmä vo vzťahu k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, kedy súd tento trest uložil neprimerane mierny, hoci okrem ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona aj okolnosti konkrétneho prípadu si vyžadujú, najmä skutočnosť, že obžalovaný preukázateľne opakovane (aj po skutku, za ktorý bol odsúdený) porušuje dôležité pravidlá cestnej premávky, aby trest zákazu činnosti bol uložený vo vyššej výmere. Obžalovaný ani v tomto prípade nerešpektoval povinnosti vodiča, konkrétne že nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky a ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, že je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby a práve takýmto konaním prišlo k smrti inej osoby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol rozsudkom. Navrhuje, aby obžalovanému Z. Y. uložil popri už uloženom nepodmienečnom treste podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (aplikujúc ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 23.02.2021. Verejné zasadnutie sa podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku vykonal prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania, ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona mal súd aplikovať nielen k trestu odňatia slobody, ale aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, navrhol preto vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora a odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca JUDr. Robert Čibrik uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava skutočností uvádzaných v písomne podanom odvolaní, poukazuje na zistenia znalca z odboru cestnej dopravy, trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nemal byť v tomto prípade ukladaný, navrhol, aby súd rozsudok v tejto časti zrušil.

Obžalovaný Z. Y. uviedol, že chce poukázať na to, že poškodená bola pod vplyvom alkoholu a benzodiazepanu, keby nemala v sebe tieto látky, tak by sa nič nestalo.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolania okresného prokurátora a obžalovaného Z. Y. nie sú dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre ich zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Úvodom odvolací súd poukazuje na to, že v dvojstupňovom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovol vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018). Práve preto odvolací súd považuje vzhľadom na správne odôvodnenie rozsudku okresného súdu za nadbytočné opakovať odôvodnenie v rozsahu celého dokazovania, preto sa zameria len na výslovné odvolacie námietky.

Odvolací súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu plne súhlasí s výškou uloženého súhrnného trestu v trvaní 3 (tri) roky pri zrušení výroku o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/49/2019 zo dňa 06.08.2019 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/12/2019 zo dňa 21.08.2019. Takto uložený trest odvolací súd považuje za primeraný a dostatočný, zabezpečujúci nápravu páchatel'a a zároveň ochranu spoločnosti. Rovnako odvolací súd súhlasí s uložením trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Zároveň správne okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/6/2015, ktorý vykonal dňa 29.02.2016).

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom nezákonného uloženia trestu zákazu činnosti odvolací súd konštatuje, že trest zákazu činnosti zabráňuje páchatel'ovi zneužívať povolenie, zamestnanie alebo postavenie na trestnú činnosť a pôsobí výchovne. Účelom tohto trestu je páchatel'a trestného činu dočasne vyradiť z možnosti vykonávať určité zamestnanie, povolanie alebo funkciu, prípadne vykonávať činnosť, na výkon ktorej treba osobitné povolenie alebo výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že z ustanovenia § 61 Trestného zákona nevyplýva, že súd môže ukladať takýto trest (trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá) iba v prípade, ak obžalovaný porušil pravidlá cestnej premávky. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na závažnosť skutku a najmä na následky tohto skutku, keďže došlo k usmrteniu osoby. Preto považuje uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov za nanajvýš primeraný a pripomienky obžalovaného k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vyznievajú v tomto smere sebecky a absolútne nesebakriticky, aj s poukazom na výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z ktorého je zrejmé, že obžalovaný často a opakovane nerešpektuje všeobecne záväzné právne predpisy v oblasti cestnej premávky.

Preto dospel odvolací súd k záveru, že v súvislosti s uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, je trest zákonným a spravodlivým. V tomto smere odvolací súd primerane poukazuje aj ustálenú judikatúru (porovnaj judikát R I./1966), podľa ktorej účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto jeho uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá

pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. V tomto prípade možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaný svojim konaním (s prihliadnutím na závažný následok spáchaného skutku a to usmrtenie človeka), dôvodne vyvolal pochybnosť o svojej spoľahlivosti a spôsobilosti vo vzťahu k vedeniu motorového vozidla a uloženie tohto trestu na dobu 1 rok a šesť mesiacov sa v tomto prípade javilo nielenže spravodlivým, ale výslovne žiaducim.

S námietkami okresného prokurátora, podľa ktorého uložený trest zákazu činnosti je príliš mierny sa odvolací súd nestotožnil. V tejto súvislosti poukazuje na jedno zo základných kritérií, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnúť pri určovaní trestu a jeho výmery vyplývajúce z § 34 ods. 4 Trestného zákona. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Ďalej k námietkam okresného prokurátora odvolací súd dodáva, že napriek spáchaným priestupkom nebolo nevyhnutné uložiť obžalovanému prísnejší trest zákazu činnosti, pretože za spáchané priestupky už bol postihnutý vysokými blokovými pokutami (až do 400 Eur). Odvolací súd vzal do úvahy predovšetkým mieru a povahu rizika pre iné osoby, ktoré vyplývajú z prejednávaneho protiprávneho konania obžalovaného.

Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že trest zákazu činnosti, ukladaný v súvislosti s trestnými činmi v doprave, je svojou povahou trestom viac preventívnym než represívnym. Má ochrániť spoločnosť pred tými, ktorí riadenie motorového vozidla nezvládli a v príčinnej súvislosti s tým inému ublížili na zdraví alebo spôsobili smrť, či už z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti, z dôvodu zjavne nedostatočnej skúsenosti s riadením motorového vozidla, z dôvodu ignorovania skôr uloženého trestu zákazu činnosti, z dôvodu požitia alkoholu alebo iných návykových látok pred jazdou alebo z iných relevantných dôvodov. Pri úvahách, či páchatel'ovi trestného činu trest zákazu činnosti uložiť alebo nie, by teda súd mal zohľadňovať najmä to, či možno počas doby trvania zákazu činnosti riadenia motorového vozidla dôvodne očakávať dosiahnutie vyššej ochrany spoločnosti pred týmto konkrétnym páchatel'om trestného činu oproti stavu, aký by tu bol v prípade neuloženia tohto trestu. V tomto prípade však nešlo o arogantnú jazdu pouličného pretekára alebo nočnú jazdu z diskotéky či zábavného podniku pod vplyvom alkoholu, ani nebolo príčinou dopravnej nehody prekročenie rýchlosti či iný spoločensky závažný a morálne odsúdeniahodný dôvod. V čase nehody nebol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, z miesta nehody neušiel. Všetky tieto skutočnosti umožňujú odvolaciemu súdu dospieť k dôvodnému presvedčeniu, že účel trestu, predvídaný Trestným zákonom, bude u obžalovaného dosiahnutý uloženým súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 3 roky a trestom zákazu činnosti vo výmere 1 rok a 6 mesiacov.

Záverom odvolací súd konštatuje, že uložený trest považuje za dostatočný a zákonu zodpovedajúci a zastáva názor, že v prípadoch dopravných nehôd so smrteľným následkom je potrebný dôraznejší postih, spočívajúci v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, tak ako je to aj v tomto prípade.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolania okresného prokurátora a obžalovaného Z. Y. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyselne podľa § 163 odsek 4, § 170 odsek 6 Trestného poriadku (per analógiám).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.